

Dánia magyar szemmel

Bandula Dominika

1.hét.

2017. november 5-én (vasárnap) indult a transzferünk a pesti reptérre. A repülés gondmentesen zajlott és miután a késő esti órákban megérkeztünk a koppenhágai reptérre, a csomagokat begyűjtöttük és siettünk, hogy elérjük a vonatot, ami Aarhusba vitt minket. Az út, elég hosszú volt, hiszen körülbelül 4 órát vonatoztunk így hétfő hajnalban értünk a szállásra. A szállás neve: City Sleep In.

Néhány kép a szállásról:

Hétfőn reggel, mielőtt találkoztunk volna Jan-nal a kinti közvetítővel, elmentünk a lányokkal és tanárnővel sétálni egyet. Ugyanis a szállással szemben a tenger volt. Itt találtunk kagylókat, az időjárás is viszonylag kellemes volt. 14.00-kor találkoztunk Jan-nal, akivel megbeszéltük, hogy ki hova megy gyakorlatra, majd elmentünk bérletet csináltatni. Miután kész lettünk, sétáltunk még a városközpontban. Aarhus egy gyönyörű város.

Másnap, kedden reggel jött Jan és elvitt minket a gyakorlati helyünkre Tranbjerg-be, ahol Carina a mentorunk, várt már minket. Carina egy nagyon kedves, empatikus, segítőkész nő és persze az angolt is jól beszéli. Megmutatta az intézményt és én csak ámultam és bámultam mennyi különbség van a kinti idősök otthona és a magyar idősök otthona között. Délután elmentünk Dyrehave-ba, ahol őzikéket simogattunk, majd sétáltunk a part mentén.

Szerdán reggel volt az első hivatalos gyakorlati napunk itt Dániában. Az itt dolgozók nagyon mosolygósak, segítőkészek. Segítettünk az ebéd kiosztásában, majd ezután megbeszéltük a nap történéseit Carinával és elengedett minket.

Csütörtökön jött velünk tanárnői is, hogy megnézzék hogyan és mivel fog telni a gyakorlatunk ebben az 1 hónapban. A mai nap sokkal izgalmasabb volt, hiszen ma egy lakót kísértünk el a fogorvoshoz, tehát már a fogorvosi rendelőt is össze tudtuk hasonlítani a magyarral.

Pénteken, egy úrnak segítettünk a reggeli teendői elvégzésében. Ezután egy hölgyhöz mentünk, akinek beadtuk a megfelelő inzulin adagját.

Hétféje: szombaton egész nap pihentünk, vasárnap pedig megint lementünk a partra sétálni.

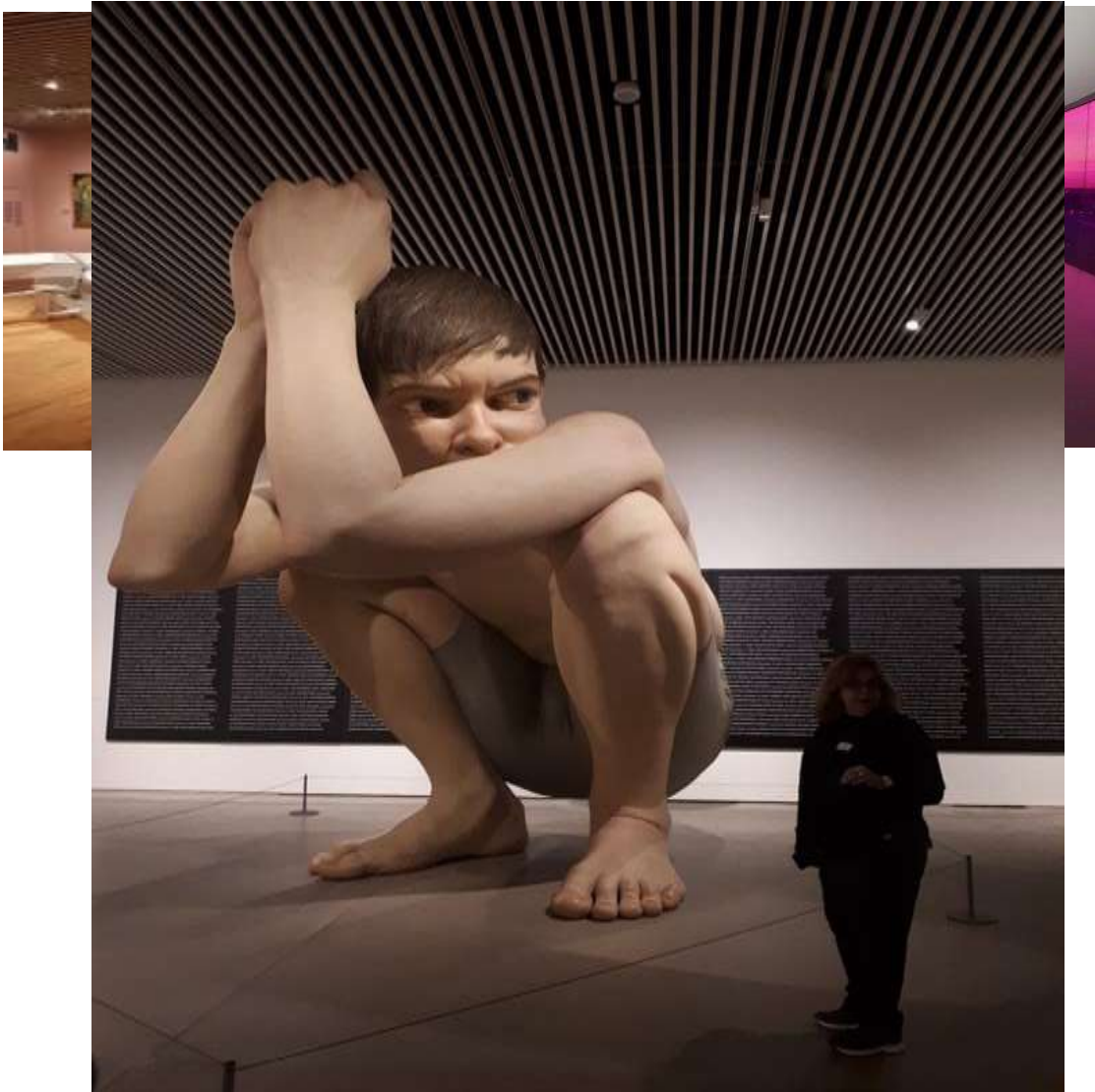
2. hét

Hétfőn Carina egy filmet nézetett meg velünk egy úrról, aki Alzheimeres volt. Érdekes volt látni, hogy mennyire le tudja ez a betegség építeni testileg és mentálisan is az embert.

Kedden, Carina elvitt minket egy termékbemutatóra, ahol segédeszközöket mutattak be, ami megkönnyíti a betegek és az ápoló team életét. Itt a kompressziós harisnyát se kézzel húzzák fel, hanem egy speciális anyaggal, vagy segédeszközzel. Szerencsére volt lehetőségünk kipróbálni ezt is az otthonban.

Szerdán, egy dán hölgyel beszélgettünk, kérdéseket tehattunk fel neki, valamint ő is kérdezett tőlünk. A hölgy sajnos fél oldalára le volt bénulva, de ennek ellenére roppant mosolygós és kedves volt.

Délután a lányokkal elmentünk AZ AroS múzeumba.

Csütörtökön, részt vehettünk egy megbeszélésen, ahol az előző nap történéseit beszélték meg.

Pénteken, mivel Carina nem tudott velünk lenni, ezért egy ápolóval voltunk. Láttunk sebllátást és szemügyre vehettük a kompressziós harisnyához használt segédeszközt is. Reggelit készítettünk. Majd megbeszéltük, hogyan telt a napunk.

Hétféve: nagyon rossz időnk volt, így a pihenésnek szenteltük magunkat.

3.hét

Hétfőn, reggel 7 órára kellett mennünk, hiszen részt vehettünk, otthoni betegápolásban. Én Lone-nal voltam, először egy úrhoz mentünk aki elvesztette mindkét alsó végtagját. Neki segítettünk a tisztálkodásban, majd segítettem lecsereálni az ágyneműjét, Lone beszélgetett még egy kicsit vele dánul (mert ugye a dánoknál nagyon fontos a kommunikáció is a betegekkel!!).

A következő megállónk, egy hölgy volt, neki is segítettünk a tisztálkodásban, gyógyszereit is odaadtunk neki. Majd két házhoz mentünk, ahol csak gyógyszereket adtunk oda és természetesen beszélgettünk is. Az egyik hölgy (tolószékes volt) tudott angolul, pár mondatot beszéltem is vele. A következő állomásunk egy bácsi volt, akinek reggelit csináltunk és takarítottunk, ő oxigént kapott.

Majd egy úrhoz mentünk, akivel Lone általában csak beszélgetni szokott, hiszen a bácsinak nincs családja és alkohol problémái is voltak. Vele beszélgettünk, mivel tudott angolul is, és megkérdezte, honnan jöttem, válaszoltam Neki, hogy Magyarországról és a válaszára meglepődtem. Ugyanis azt válaszolta, hogy „Jaajj, nektek volt a leghíresebb és legjobb focisták, a Puskás!”.
Annyira jó nap volt, hiszen sok új dolgot tanulhattam és Lone-nal bicajjal mentünk házról házra. Visszamentünk, és az irodában beszélgettünk addig Lone-nal amíg Belláék nem értek vissza.

Kedden, a lányokkal lehetőségünk volt megnézni SOSU Østjylland College-ot, ami egy egészségügyi iskola. Külön anatómia terem, laborok, demonstrációs termek.

Szerdán együtt voltunk Bellával, és szinte ugyanazokat a helyeket jártuk végig, amiket én hétfőn Lone-nal. Kivéve, azt a bácsit, aki tudja ki Puskás. Hiszen Ő nem volt otthon, de mondta Lone, hogy majd később felhívja, vagy visszajön hozzá beszélgetni egy kicsit.

Csütörtökön már az otthonban voltunk, de szintén külön. Segítettem reggeli készítésében (önállóan), mivel Arne, morcos kedvében volt és megkért, hogy menjek ki, és csak az ápoló segítsen neki. Amíg az ápoló segített neki (sajnos a nevével bajban vagyok, hiszen kínai volt az ápoló, és ez angolján is hallatszott), addig én az utasításait csináltam, az pedig a reggeli készítés volt.

Péntek, ma is külön voltunk. Én Susanne-nal voltam. Segítettünk egy bácsinak a reggeli teendői elvégzésében, segítettem beágyazni, reggelit készíteni. Sokat beszélgettünk Susanne-nal. Gyógyszereket adtunk oda betegeknek, segítettünk öltözködni, reggelit készítettünk.

Hétféle: egy magyar családhoz látogattunk el, mivel Nóri oviban volt gyakorlaton és ott volt egy magyar kisfiú Dominik és a családja meginvitált minket Trig-be.

Az utolsó hét.

Hétfőn együtt voltunk Bellával, segítettünk két betegnek a reggeli elkészítésében, reggeli rutinokban majd rendbe tettük a konyhát, mosogattunk, törölgettünk. Ezután mi is részt vehettünk a „Női klub” programon, ahol a dolgozók, a hölgyekkel kávéztak és közben Grimm meséket meséltek. Ezután megbeszéltük Carinával a nap eseményeit és elengedett minket.

Kedden, szintén a kínai ápolóval voltam, segítettünk kompressziós harisnyát feladni, fürdetni, reggelit készíteni. Majd lehetőséget kaptam arra, hogy vércukrot mérjek. Láttam megint és részt is vettem sebkötyözésben, segítettem a betegemelő használatában. Segítettem takarítani, ágyazni, ágyneműt cserélni. Majd Arne-nal biliárdoztunk.

Szerda-Csütörtök: Carina nem volt az otthonba ezen a két napon, és hétfőn szolt nekünk, hogy nyugodtan maradjunk otthon Bellával és csomagoljunk, nézelődjünk a városban. Én el is kezdtem csomagolni, de abból csak ki-bepakolás lett, hiszen úgy éreztem sehogy se lesz ez jó.

Pénteken volt az utolsó napunk az otthonban. Délelőtt segítettem a reggeli rutinok elvégzésében (fürdetés, reggeli készítés, gyógyszerelés) majd meghívtak, hogy csatlakozzunk a dolgozókhöz reggelire. Én nagyon szerettem az ottani reggeliket, mindig annyira finomak voltak, általában meg is engedték, hogy együnk, vagyis inkább mondták, hogy együnk! Carináéktól ajándékot is kaptunk, amit Bellával mindketten megkönyyeztünk. Nagyon örültünk neki. Természetesen mi is odaadtuk az ajándékot. Majd érzékeny búcsút vettünk az otthontól és a dolgozóktól.

Hétféje: utolsó városnézéssel, majd csomagolással telt.

Néhány kép még 1 hónapos utazásról:

